

LE MOINE, JOHAN

Samtal emellan under- och
öfwerwigten. =Anon=. Stockholm,
tryckt hos Lars Salvius 1745.

1745

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

LEADLINE
var. 2

Polit. Econ.

Alm.

(Pr)

1745
1700-1829

LEMOINE, Johann
var a

Polit. Skon
skun.
(Pong)

1745
1700-1829

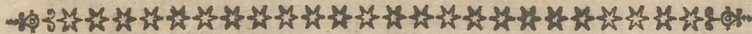
Samfal

Emellan

Bnder =

och

Sfwerwigten.

STOCKHOLM,
Tryckt hos LARS SALVIUS
1745.

Handwritten text, likely a name or title, in a decorative script.

Small handwritten text or signature below the first line.

Handwritten text, possibly a date or another name, in a decorative script.

Large handwritten text, possibly a name or title, in a decorative script.

A line of small, illegible text or a decorative separator.

STOCKHOLM.
Erfelt för LARS SALVIUS

1745

Underwigten.

Ust i det samma jag bemödad af den mykna Swenska Correspondencen tänkte litet blunda wid pulpeten, blef jag warse en långwäga man blef som döden. Si! är det du? Wäskemmen. Jag har just längtat at få språka med dig. Huru står det til?

Öfwerwigten.

Rätt slätt, och såsom en stugge, som du sielf ser, af mina förföljad ända bort i ödemarken, utan ringaste ärebetygelse; dock hör jag att de rättssute söla up mig igen.

Underwigten.

När war du wäl annorlunda? det wille jag gärna weta.

Öfwerwigten.

Nog har jag warit annorlunda; Men det har intet stått länge på. Din idoge Son W. C. som lupit dig och mig emellan, och för några åhr sedan saknade sina drickspenningar, wet wäl, at jag under stundom hast kropp, såsom du, fast något magrare.

Underwigten.

Men kanste den Skapnaden war mera af någon främmande tillsats, än ditt eget ämne.

Öfverwigten.

Litet af hwarje må du tro. Dock har jag varit ärnad, at utan främmande Subsid: medel, kunna bestå af eget kött och blod.

Underwigten.

Huru många marker skulle du då wäl hafwa wägt?

Öfverwigten.

Efter somligas mening skulle jag wara 15 Mark, sedan äfwen så många Mark af dina Landsmäns saker mistat burstapen, med förbehåll om 5 Mark rudimate-ria; Men jag kan sielf nu esteråt märka, det min wigt ej lærer hafwa varit mera än $3\frac{1}{2}$ Mark, sedan jag af- räknat det förbehållne rå Ämnet til $1\frac{1}{2}$ Mark, hwaraf jag skulle skapas; Elläst hade jag wäl durat längre emot dig.

Underwigten.

Så har du likwäl wägt så mycket; wackert nog; Men huru kommer det til, at du nu är så lätt?

Öfverwigten.

Det må du weta; dock kan jag wäl säga, det jag menar orsaken dertill wara, at dina hemfödningar haft mera mat öfwer at sälja til de mina i deras brist och tillfälliga nöd, än de haft Waror at betala med, och således har jag blifwit utträngd ifrån mitt rum.

Under-

Underwigten.
 Det wore nog: skulle intet dinas Afwel mera
 förslå än så?

Öfwerwigten.
 Det kunde så wara; Men du skall tro at slem
 winning på annat, du wet wäl hwad jag menar, har
 wäl kunnat sätta det och mera til öfwer styr, i synner-
 het sedan din Son W. C. kem med i sällskapet. Och
 som alt sådant ländt dig til ædse, hwaras jag ser dig
 wara så stinn och frodig samt följacteligen wälmående
 bleswen; Så såg mig allenast, huru många Mart du
 nu wäger.

Underwigten.
 Säg mig först, när du begynte så faseligen at
 astynna.

Öfwerwigten.
 Jag menar, om jag annars mins rätt, för 3 å 4
 åhr sedan.

Underwigten.
 Du lär hafwa sant: Ty jag påminner mig, at
 min f. Sons drickspenningar för sitt beswär om min
 betalning begynte då löna mödan. Och hwad mig an-
 går; Så will jag just intet sielf uppenbara min wigt;
 utan ju tyngre dina egna afmåla mig, ju bättre mår
 jag. Ty min Son gifwer mig altid någon del med sig
 af de drickspenningar han på min utropade stora wigt
 imedlertid förtienar, så at jag får lägga på hullet nå-
 got efter hand.

Öfwerwigten.
 Ach du egennyttige Siker! Kunde jag wäl annat
 swar wänta af dig? Intet stort fattas, det jag ju i
 min

min dwala at afbida den blida Solens uplifwande i denna Wårtiden, hade så när pustat ut min sidsa swaga åndedragt.

Underwigten.

Hwad skulle det wäl wara för uplifwande. En underlig Sol. Du menar wäl at jag då skall dö i ditt ställe. Jag wet wäl at dina många uppenbara wänner äro mina fiender; Men så fattas mig icke eller hemliga beskyddare.

Öfwerwigten.

Det wore nog! dem skulle raggen taga wid, om jag kände dem.

Underwigten.

War ej så hastig käre Granne. Kanske dina wänner, då de mena dig wäl, tilskynda mig owetandes icke eller något ondt.

Öfwerwigten.

Huru skal jag begripa det? Jag wet litkwäl at så många fördömt dig och beskriswit ditt upblåsta tilstånd såsom olideligit: Hwillet lär behåda ditt fall, innan du tror. Känner du intet

- N. 1. Höga Wärel-Coursen på Stockholms Börs.
- N. 2. Läga Handels Balancen.
- N. 3. Påminnelser wid Wärel Coursen på Stockholms Börs.
- N. 4. Bihang wid iamma Påminnelser.
- N. 5. Dyra tiden.
- N. 6. Bot för dyra tiden.

Säg mig i förtroende: hwilken af desse frucktar du dig mest före? De äro alla mina stora Gynnare.

Under-

Underwigten.
 Om du will tåga, så kan jag wål säga, at om N. 3. och 4 fått råda hade jag redan warit måhlös. Men tacka will jag N. 5. som talte mig så wål til lags, at deras förslag ej blef utaf. Des inkast om brist på pant sågnade mig mer än jag kan säga. Ja han förstod ock at förblinda dina Landsmäns ögon, då han sade, at de derigenom kunde slippa at få tilgång til betalning för yppighets waror; Doct war jag rädd at hans eget förslag om förminstningar uti Införslen och subf. medel skulle hafwa samma wärkan, om den så snart instält sig, som talet gief honom utur munnen. Han sielf hade då i sin speculation blifwit bedragen, och kan hända, at min Son förlorat sina drikspenningar, så framt samma förslag rått til min betalning och något öfwerblifwit til annat = = = jag tors ej säga ut; Min Son, som då skulle långtat efter nya drikspenningar, förstår wål hwad jag menar. Imedlertid, som ingendera händt, ej heller så hastigt lär ste, så äro wi bägge hierteligen glada.

Öfwerwigten.

Det du gläder dig åt, är min hiertans sorg. Jag märker af alt detta, huru man kan styra sig sielf och at ofta brukas 2. ögon, men man ser bara med et. Hans inkast wore intet bättre för dina, än mina Landsmän, tycker mig. Mina hindrades då at blifwa befriade från det dyra priset på Wahrorne, som din Sons omåttelige drikspenningar förorsaka, och dina ifrån den aldrasäkraste betalning för deras fordringar, hwilka nu imedlertid måste wara underkastade så många

många äfwenyr, som orättige betalare äro; hwilka kunna blifwa flere än du tror, emedan en Banquerout kan göra många andra med sig. Kan du wäl wara glad i sådan beskuffenhet, mera än jag?

Underwigten.

Dir glädje må wara derwid så liten kan; men jag faller derföre ej så hastigt modet. Winnes tiden så winnes mera. Alterum tantum hwart år skall du tro kan wäl tåla någon afgång; hoppas den blifwer intet så stor som du menar. Jag hör ock at dina Landsmän äro sielfwa måna derom, huru miha efter hand stola så sin betalning. Jag tager hwad jag får och öker hwad jag kan efter hand.

Öfwerwigten.

Så lär du då intet willja blifwa resfärdig så hastigt märker jag; Menar du at intet minna öf-riga Wänner lära brugga dig en så snar hädanfärd, at du slipper widare frögda dig af så dryg ränta på ditt Capital såsom hittils.

Underwigten.

Smårt lär det gå, må du tro; Och ehuru du bealärte weta något mycket af mig, kan det dock ej särdeles skada mig, at säga dig hwad jag hört och hwad jag menar derom. För hända du af nannacke och swärmodighet ej förinär se in i din egen sak. Men för bättre begrep skull och at göra din första begäran et nöje, är nödigt at tilse, huru swär wig

wigt kan wara när din är ingen. Du har föret sagt, at när en del af mina Landsmäns Waror för några år sedan miste de burstapen hos dina, war din wigt årnad til $3\frac{1}{2}$ Mark af 20 å 21 Mark exporten. Om nu mina Landsmän, som du ock förmenar, förmedelst brist på matwaror, i åfwen så många Åhr hos dina, efter hand upfullt detta ditt öfwerstått, och om samma brist jemte annan öfwerflöds och oloflig handel til 5 å 6 lått wara 7 marck åhrigen, jag wil ej gifwa mer för orimelighets skull, tållat hwar med annan om betalningen af samma öfwerstått; Så skulle ju endera komma til korta och dina Landsmän blifwa skyldige til mina $2\frac{2}{3}$ eller $3\frac{2}{3}$ ararcker åhrigen på 20 å 21 marcks Utførsel, och hward sin ej med contant kunnat betalas således blifwa min tyngd. Kan hånda att jag för alla åhren tillbaka ändå ej wäger mera, än 5 å 6 marcker i ett för alt nu för tiden. Men jag hoppas kunna widare förkofra mig.

Öfwerwigten.

Huru menar du det då skall gå til? Annat lærer N. 1. 2. 5 och 6. säga dig.

Underwigten.

Du är rätt enfaldig märcker jag; Medon the twista om min tyngd, så midlckar jag deras förslag. Min Son W. C. wet så wäl nyttia tiden att staffa sig större och större driks penningar på mitt Capital; af hwilcka han ju längre det dröijes med des betalande, är skyldig at gifwa mig tertialen åtminstone, som

torde inbringa mig en tildelning af $1\frac{1}{2}$ à 2 marcck om året.

Oswerwigten.

Hwad will det förstå emot 10. R. ja, som en obekant menar, 20 marccks förminskning uti införslen och pådelning i utförslen hos dhe mina, såsom N. 1. 12. och 5 förmena. Du och dina Landsmän låra då få maka åt sig med tack för gästningen. Och om dhe betalt minas waror en tid med 22 inemot 24 marcck i swära åhr, så låra de ej håbanester få lefwerera mera än 4 à 9; fråga andra, får du weta wissheten derom, och sedan punga ut resten i Contant. Nr jag nu en stugge, så lär ordningen komma til dig då.

Underwigten.

Ach jag må skratta åt dit stora skryt och fåfånga inbillningar. Dech will jag hjälpa dig ur drömen det wårta jag kan, så at du må få något likwål at fågna dig åt, fast ej så mycket som du menar. Men ditt eller andras hot skall derföre intet sköta mig ur sattet, så hastigt, som du inbillar dig. Wet du intet at den som gör mig så stor, at mina Landsmäns Waror wåga 15 en menar 20 Mark mera än dinas, hwilka jag då förmenes draga ut i Contant eller så til fordra, han behöfwer ju lika stora förslag at fölla, will ej såja betala mig med; ty jag kånnes ej wid detta prater. När man nu drager utaf det förnämsta förslaget, som redan är nämt och wärkstält, så framit det är inräknat, nemligen ofwannående $3\frac{1}{2}$ Mark, så blifwa ändå $11\frac{2}{3}$ à $16\frac{2}{3}$ Mark qwar, hwilka skola bestå i mera Caffé, The, Säcker,

Säcker, Win, Kryddor, Sidentyger och annan bräta, än förra åren. Tänck huru rika mina skulle wara, om detta wore sant, men dina deremot aldeles utfattige. Om så wore, så är det underligt, at dinas specie mynt är nu då intet högre än $\frac{1}{2}$ wid pass i värde emot förr. Och jag wore skyldig min Son en flinck Sparlakans lära, om han i sådant fall intet förhögt sita drickspeuningar til 25 fyrkar öfwer de nu gångbara. Menar du at när, såsom nu, dina Landsmän intet kunna wara förutan minas Waror, hwilka då täfla med min fordran om betalningen af dinas Waror, det en sådan oreda, som redan fått så stark grundwahl, ju icke är mächtig, at försättia min wältrefnad hos dina, på högsta lofsalighets klinten. Tänck vidare efter: Om sådane förslag hafwa samma Öde, såsom det härtils i wärket stälte, at de kasta af sig allenast trediedelen emot inbillningens uträkning; förstå mig rätt: jag menar efter inkiöpet, men ej efter försällningen hos dina; Så skulle efter medium emellan $11\frac{2}{3}$ å $16\frac{2}{3}$ Mark besparir gen blifwa $4\frac{2}{3}$ Mark, och om den behöfwer rätt ämne utifrån, så blir behållningen sedan $3\frac{2}{3}$ Mark. Märk nu: hela Införslen är mättad til 35 å 40 Mark, men jag will ej taga deraf mer än 30 Mark. Dinast Utförsel deremot, lätt wara 21. Besparingen och förminstningen nti Införslen, jag menar den någorlunda möjelige $6\frac{1}{2}$ Mark, tillsammans $27\frac{1}{2}$ Mark; drag nu dem ifrån minas medierade 30 Mark Införsel, så blifwer ju sedan min storlet lifafult $2\frac{1}{2}$ Mark; Här ser du nu den mig propheterade hådansården, sedan dina wänner hotat mig som måst; Och om

det skall wara möjligt för dig at komma up igen, så måste min nu warande wigt betractas efter annat fundament. Och detta är, hwarmed jag lofwade at fägna dig.

Öfwerwigten.

Min käre Branne: Eburn swår du wärckeligen är, så raisonerar du doch hurtigt. Jag tycker du har rätt, och jag rådes at Gifningen, fast uti god mentug, sturti til för stora upbördz poster på dhe minnas hals; han lär ock med sina stora förslag willja pompa mera watu ihr brunnen än der inruunit. Han lär således så taga Afstrifning för full betalning, så framt jag skall få det årnade lifwet, och du intet hindra mig därut. Dör du sedan bort, will jag doch åhta dina Landzmän; Kan hända at dhe mina behöwa mera af dinas waror, än dina Fienders förslag äna taga af dem; Och torde dhe wara nögde samt wänstapen å både sidor blifwa bibehållen, om minna landzmän kunna med tiden få 3 $\frac{1}{2}$ a 4 mark af dinas Coctante penningar ihrligen; blifwer det mera, är det wäl. Händer det så, hafwer din utmålade stora Gestalt i blindmyt, wäl strånt dhe mina att blifwa bättre omtänkte, men så låter en nuhan ställning i räkningen wara egentelige orsaken dertil. Och desutan tror jag det, att sätens sammanhang, och en möjlig hushållning lära upwicka mig helt otwungit til så många mark: som låter sig giora, hwilket lærer ste i synnerhet då, när mina landzmän behöwa ifrån dina 3 $\frac{1}{2}$ a 4 mark mindre i matpersedler och deras löner

löner Urligen. Swilka mina wänner af okunnoghet råknat ibland yppigheter.

Underwigten.

Efter du är så öpenhiertig, hwaraf jag må älska dig; Så lätt och talas wid att bestyrcka, om jag är så drög til märktalet, som mina Fiender förmena. Jag will betiena mig af deras egna stähl. 50 mark lubk medel i 20 åhr giöra mig allenast 2½ mark swår på edra 20 a 21 mark Utstiepling. Men om 10 mark inkommit i hwit metall samt sidsta stora Kungens utländste skulder och fredesförlifningarne derpå, deraf äro betalte, så blifwer jag ännu lättare. Afwen så öwist är det att skapa mig 10. a 15 mark swår wigtig, då 20 a 22 mark waror uti inköp tyctas wara för ringa att dela ibland 3 Mill: mennistor.

Öfwerwigten.

Förlåt mig jag faller dig i talet: Jag menar att 2650 Rörekto: Sochnar och församlingar, dhe minsta äro dhe fläste, icke lära kunna utgiöra mera, än 2 mill. mennistor med små barn inräknade, så framt 80000 hemmans Spannemaal til 3½ mill: Tunnor uträknade skola efter Knapaste Ladugårds stat i god tid kunna förstå til brödsödan, och i ond tid 600000 Tunnor utifrån årsättja bristen.

Underwigten.

Det må du bättre weta; Men det wet jag efter berättelse, att när waror köpas hos dhe mina för 20 a 22 mark, så blifwa dhe hos dina Landzmän i swåra Åhr, innan dhe stadna i sista och aflågnaste handen att förbrukas, öfwer: 60 til 70 mark förökade, så af många Tull- Afgifter, kostbara stieps redertier, dyra frachter, forlöner, omkostningar, och min Sons drifts-penningar, som åtskilligas winning och förwandlingar: Sag hwad wahra du will, så får du se, om icke de måsta ård öfwer forna priset, jag will ej nämna, då mina Landzmän hade lof tilföra dem, til hälften dyrare, dels och mera. Hwilka 70 mark således skulle tyckas wara tillräckelige nog att dela emellan 2 mill: mentistor, som du menar dem wara: mer på dhe förnämsta, mindre på andra och minst på dhe ringaste. Går det ock til hos dina, som hos mina Landzmän, så consumerat intet alla lika af utländska waror alla Åhr: När och 1000 köpa sig grauna kläder eller och Meubler til exempel det ena Åhret, så ster det ej ett annat och kanske intet på några Åhr.

Öfwerwigten.

Hwad will du då säga om den som talar om förmebate 30, 35 a 40 mark:s inköp uti Främmande wahror, hwilka låra blifwa innan dhe komma i sista handen til förbrukning, 100 a 120 mark. Mån icke den lär taga utur dhe många mina fattiga Landzmåns och köparens pung mera, än där fins, och lägga

ga i den rika Säljarens Casa mera af roullance och
winst, än des böcker kunna bewitna, enär rörelsen
med dhe inländska persedlarne emellan köpare och
säljare läggas dertil.

Underwigten.

Jag lär säga, att den samma lærer äfwen o-
riktigt calculera så mycket på mina Landsmäns räk-
ning. Dech önskade jag det wore sant, och om di-
na landsmän ännu intet betalt fyllnaden, skulle jag
pina den förmente deras öfrige hufwudstock af 45
mark, innan jag släpte honom; Eller ock skulle min
Søn få stränga ordres att hålla mig i alla delar ska-
deslös.

Öfwerwigten.

War ey så hård t. du; Han gör sitt bästa
det måsta han kan. Spänner du ock bågen för högt,
så retar du kanske alla dina Fiender på en gång mot
dig. Med dig spelar lyckan; Men jag berde snara-
re ifras att se mina Landsmän så mycket sucka öfwer
din emätteliga snikenhet med liten förhoppning om
min upkomst til deras förlossning.

Underwigten.

Jag må wäl ifras. Wacker Capiral har jag
wäl redan försträckt, och wacker förtienst tilbringat mig
wäl

wäl min Son, men dina inbillningsmakare göra långt mera deraf än det är. Jag känner en af dina Landsmän, som träffat kämmelige när; och jag kan försäkra dig, att om min hufwudwigt til närwarande tid wore en mera än 2 mark; men jag derjemte blifwer anmodat at gå i förstott på det du täncker utskrypa; så har min Son ordre att immerfort förhöija sina drickspenningar, så länge jag en frucht för något sådant wäld, hwarmed N. 3 icke utan des harmelige afflag mig hotade: förbinde att han framdeles skulle få sin wilja fram. Jag will wista dig i dronen det jag härem dagen stod på lur, och hörde honom berätta, att til hufwud Staden wisa åhr intet kommit mer än 8 å 9 mark af mina Landsmäns waror, och han mente at sällman til dhe andra Orterne både med Österländske och Lurenhandelen icke heller kunde stiga högre. Jag feck af eftertankan: om framdeles åfwen så skulle blifwa, et starkt styng, och hade så när signat neder af Alteration, om jag intet rewat mod af de andras Contraira berättelse. Det förtryter mig icke des mindre innerligen, ty jag will i möjligaste måtto hålla med sanningen, at N. 5, ehuru jag har tacka honom för alt önsteligit rådrum at rota mig som Berg, det han likwäl på ett annat sätt så mistagit sig på Andelen uti min Sons drickspenningar.

Öfwerwigten.

Hwaruti skall wäl det bestå? Mån tro då han

han säger, at $5\frac{1}{2}$ Mark af mine Landsmäns 22 Mark
Utførsel blifwer deras Förlust och dinas Winst.

Uderrwigten.

Du är intet så Osug märker jag. Jag öns-
kede det han sade sant; Wi skulle nappas om hus-
bond kastet. Men du kan sielf täncka; Att om alla
Edra Fartug gå på alla Orter med Edra effecter
och hämta hwad de behöfwa, för mina Landsmäns
räkning; Om den Blåt Bentsherren nu säges så
mera för et Skeppund Järn än förr, och betalar
dubbelt tillbaka då han tager Waror i afräkning el-
ler köper dem för Contant, men Järnet galler än
då intet mera hos mina Landsmän än förr, icke
årsättes genom dinas Andel uti min Söns drikes-
penningar; Om många som nu lagt sig på min
Söns funktion, men aldrig förr, och med täflande stå
under sig de begärligaste Waror, fast de stola betalas
något dyrare än förr, göra det för mina Lands-
mäns winning stull; Så kunna sådane omständig-
heter wara nyttige nog i min pung. Men eljest
intet mera än en del, på det sätt, som min huswud-
fiende N. 3 förmenar. Menar du at jag icke ock så
får mina slängar ibland af åtskillige tillfällen? Ett
will jag nämna: Mina Landsmän klaga nog på
min Son, det han för prompt betalning stull, måst
ofta aflå på deras fordringar många proCent, så
at Capitalet, hwara des drikespenningar borde be-
räknas, blifwer så mycket mindre.

E

Swer

Öfverwigten.

Jag skulle ock tro det du semväl tager stöt
på Lurendragerier och igenom Banquerouter.

Underwigten.

Jag tänckte wäl tiga dermed, at icke röya af
Ja mina bräckeligheter på en gång, dig til fögnad;
Men nu måste jag emot min wilja besinna din tanc-
ka. Doch jag förmedlar andra tilfällen i stället at
reparera min skada. Hvad menar du wäl, om det
skulle förspörjas några nya maner at giöra mina
Landsmäns Waror mera saltade hos dina än til-
förene? Mån icke deras Slottar skulle skunda sig
tilbaka, innan terminen tilstundar, wäl lastade för fle-
re Åhr? Och mån de icke widare lära anlita mig
om betalning dertil?

Öfverwigten.

Så wida jag ej kan, så måste wäl du lemna
dem försträckning.

Underwigten.

Men jag försäkrar dig, at min Son lär ock
då öka sina drickspenningar hwad rätt är. Sedan
wisje wi talas wid, antingen jag skall blifwa wid
lif eller du.

Öfverwigten.

Ach harm! Jag önskar det jag aldrig kommit
i tal med dig. Alldeles tröstlös gler jag upp andan.
N. 1. 2. 5. 6. hielp! hielp! dock jag swimnade allena
in i min förra dwala. Jag will såfiwa til des J
wäcken

wäcken mig upp. Men förskjut ej N. 3 och 4 ifrån Edert samfund; Betäncken ock at hwad I willjen bidra till min upkomst på en längre tid, medelst egit genomarbetande, det samma hafwer N. 3 gifwit anledning at underbielpa och winna på en kortare, utan hinder af denna min Wederdeloman. Utgången skall wisa om jag säger sant. Det skulle ock intet litet gränna mig, om mina Landsmän skulle sakna något af sina utrikes nödwändigheter; på det de, som N. 4 omtalar, skola få det, de böra wara förutan, när Wärra intet kunna umbärat.

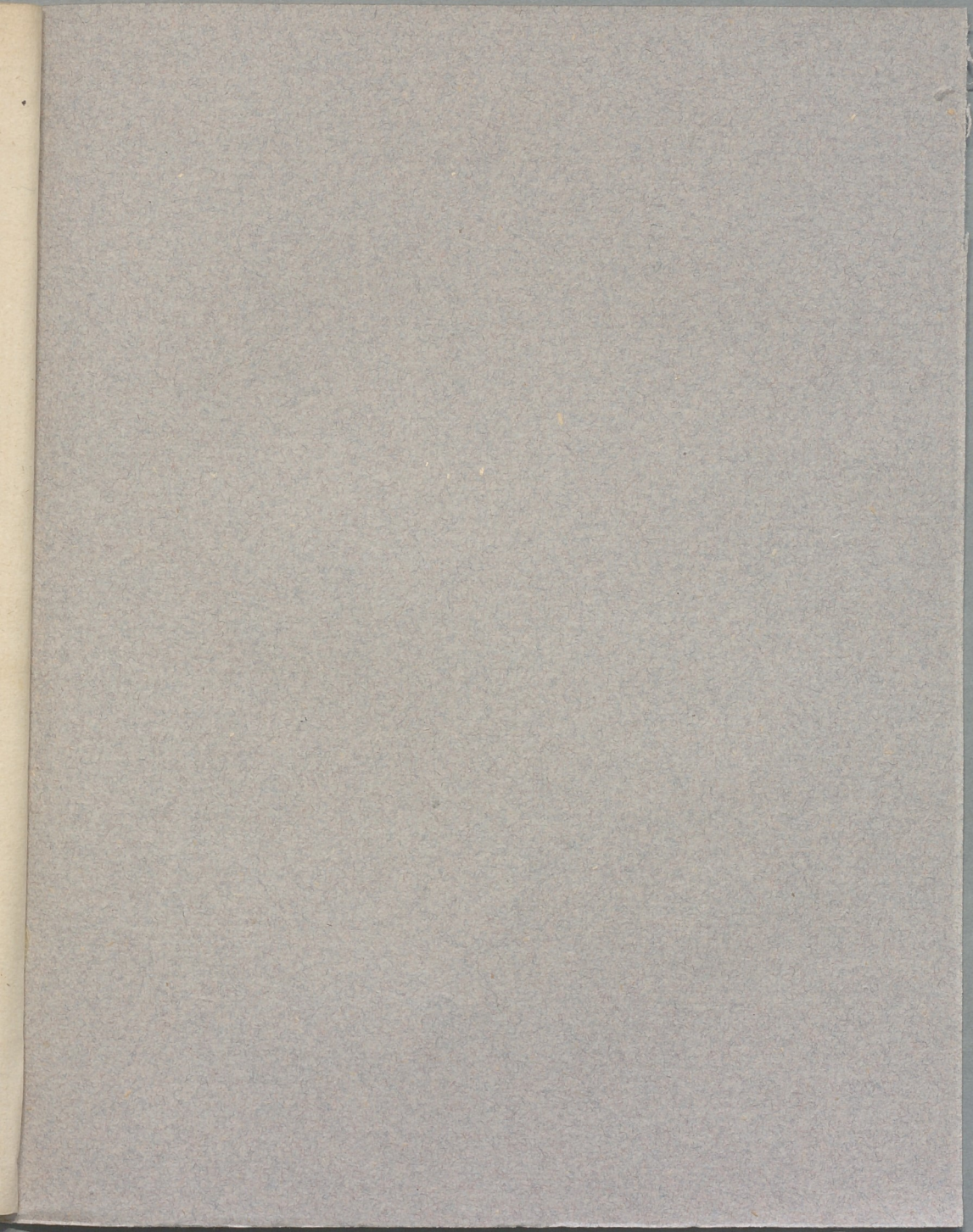
Sij! står icke underwigten och hör på. Far wäl med dig. Er lyckan god så kommer jag åter. Mig tyckes höra en röst säga: haf tålmod, det högsta wälde kommer dig nu til hielp.

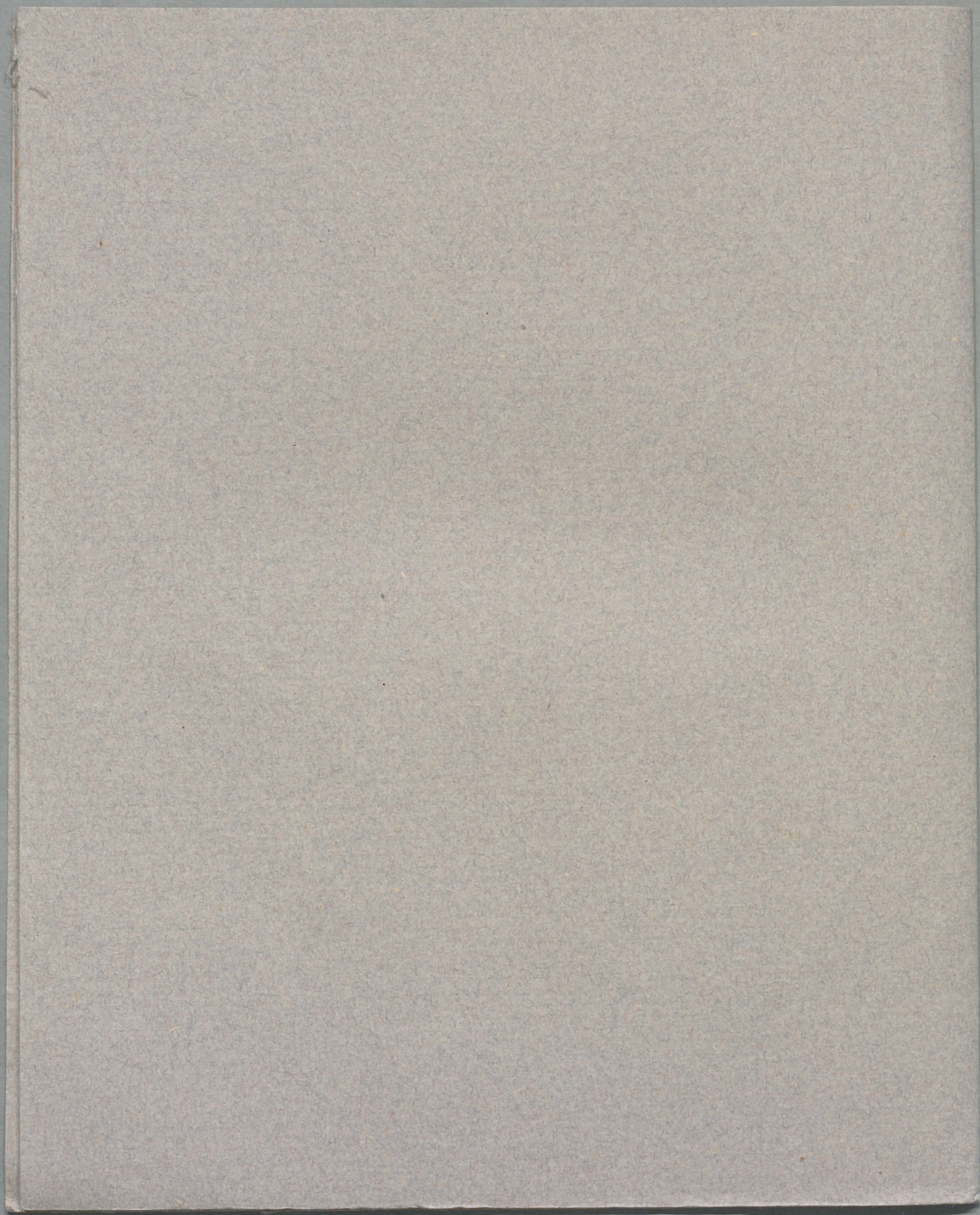
Underwigten.

Såf i ro! lysna intet derefter; Så länge jag är waken, will jag bluda til, at mura om dina tänckespråk. Wårt samtal skall lära mig at sättja stähl i min Son, och han och jag skola wäl hindra, at ingen wäcker upp dig. Utminstone skall du komma ibland Siusfwares antal.

Det är wäl jag slapp den skalcken, nu får jag littet täncka på min egen sak.

www.books2ebooks.eu